

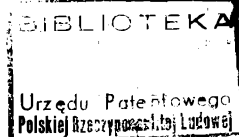
3 lipca 1926 r.

2

H04n

1/00

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 3522.

Kl. 21 a 11.

Magne Hermod Petersen
(Oslo, Norwegja).

Urządzenie do przekazywania pisma oryginalnego na odległość.

Zgłoszono 23 sierpnia 1921 r.

Udzielono 24 listopada 1925 r.

Pierwszeństwo: 28 kwietnia 1916 r. (Norwegja).

Jedną z największych trudności w urządzeniach do przekazywania pisma oryginalnego (facsimile) na odległość drogą wywoływania na stacji odbiorczej iskier elektrycznych, mających za zadanie dziurawienie papieru lub temu podobne, jest otrzymanie dostatecznie silnych impulsów prądu elektrycznego celem wytworzenia rzeczonych iskier, zwłaszcza gdy chodzi o przekazywanie na wielką odległość.

Wynalazek niniejszy trudność tę przezwycięża przez wprowadzenie źródła stale zasilającego swym prądem druty telegraficzne, łączące stację nadawczą ze stacją odbiorczą, przyczem aparat nadawczy posiada taką budowę, iż zwierza część prądu z tego źródła z wyjątkiem chwil przekazywania impulsów prądu.

Energja prądu pochodzącego z owego źródła jest uregulowana w taki sposób, że kiedy część tego prądu jest zwarta na stacji nadawczej, to nie wystarcza go do wytworzenia iskier na stacji odbiorczej. Za wyłączeniem natomiast na chwilę zwarcia prąd nabiera dostatecznego natężenia dla wytworzenia należytych iskier.

Zwarcie właściwej odnogi przewodów linjowych na stacji nadawczej można osiągnąć sposobem powszechnie znanym za pomocą trzpienia kontaktowego ślizgającego się po powierzchni walca lub temu podobnej, pokrytej pismem lub ilustracją, wykonaną atramentem izolującym, tak iż za każdym razem, skoro ostrze trzpienia przecina linję pisma, zwarcie zostaje wyłączone.

Celem uzyskania pomyslnych wyników należy zastosować na stacji odbiorczej dla wytwarzania impulsów prądnicę wielkiej częstotliwości, przyczem zwarcie prądu następuje przez przewody linjowe. Aczkolwiek zwarcie przejmuje zaledwie stosunkowo drobną tylko część całkowitej energii źródła prądu, aparat na stacji odbiorczej winien być tak uregulowany, aby impulsy w chwilach zwarcia były za słabe do wytworzenia iskier, i aby iskry te powstawały odrazu, skoro tylko zwarcie na stacji nadawczej zostanie wyłączone.

Załączony rysunek przedstawia schematycznie zasadę niniejszego wynalazku.

Cyfra 1 oznacza metalowy walec obrotowy na stacji nadawczej; 2 — trzpień kontaktowy spoczywający na tym walcu i ruchomy dokoła czopa 3. Walec 1 i kontakt 2 są połączone przy pomocy drutów 4 ze szczotkami 5, 6 prądnicy 7 o wielkiej częstotliwości. Szczotki 5, 6 są połączone z walcem 8 i trzpieniem iskrowym 9 na stacji odbiorczej. Walec 8 obraca się synchronicznie z walcem 1.

Trzpień 9 mieści się tak blisko od walca 8, że gdy dopuścimy doń pełny prąd prądnicy, to pomiędzy nimi przeskakują iskry. Skoro jednak 1 i 2 znajdują się w kontakcie, to część prądu generatora przepływa przez druty 4, wskutek czego natężenie prądu staje się zbyt słabe, aby wy-

wołać iskry w 9. Jeżeli walec 1 pokryjemy pismem wykonanem atramentem izolującym lub temu podobnym, to za każdym razem, skoro trzpień 2 przechodzi nad pismem, prąd zostaje wzmocniony i nabiera wystarczającego natężenia, aby wytwarzać iskry w 9 przebijające papier nawinięty na walec 8.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Metoda wytwarzania w urządzeniu do przekazywania pisma oryginalnego (facsimile) na odległość dostatecznie silnych impulsów prądu w przewodach linjowych, znamienna tem, że część prądu zmiennego z prądnicy połączonej z owymi przewodami jest zwarta zapomocą urządzenia kontaktowego, uruchomianego przy pomocy pisma na stacji nadawczej w ten sposób, że zwarcie zostaje włączane lub wyłączane trzpieniem kontaktowym, ślizgającym się ponad pismem.

2. Metoda według zastrz. 1, znamienna tem, że prądnicą prądu zmiennego mieści się na stacji nadawczej i bywa zwierana ze stacji nadawczej za pośrednictwem przewodów linjowych.

Magne Hermod Petersen.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

